

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE PRIZREN

Numri i lëndës: 2021:207958

Datë: 15.02.2024

Numri i dokumentit: 05331918

C.nr.1941/2021

GJYKATA THEMELORE NË PRIZREN, Departamenti i Përgjithshëm-Divizioni Civil, gjyqtarja Diora Bajrami, në çështjen juridike kontestimore të paditëses E.K. nga Prizreni, të cilën me autorizim e përfaqëson avokatura “Klinaku &” nga Prishtina, me avokatët e saj S.K. dhe A.K. që të dy nga Prishtina, kundër të paditurës Komuna e Prizrenit, Drejtoria Komunale e Arsimit, Prizren, të cilën e përfaqëson V.I.Xh. nga Prizreni, me objekt të kontestit kompensimi i të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit, vlera e kontestit 5,628.77 euro, jashtë shqyrtimit kryesor, më datë 15.02.2024, mori këtë:

A K T G J Y K I M

- I. APROVOHET pjesërisht e bazuar kërkesëpadia e paditëses E.K. nga Prizreni, kundër të paditurës Komuna e Prizrenit-Drejtoria Komunale e Arsimit, Prizren.
- II. DETYROHET e paditura, që paditëses, në emër të kompensimit të të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit, për periudhën kohore prej datës 19.09.2020 deri më datë 31.12.2020 apo për 3 muaj e 11 ditë (për çdo muaj shumën prej 113.67, ndërsa për 11 ditë shumën prej 41,67 euro, në shkallë prej 27% të pagës bazë- 421.00 euro në emër të diferencës së papaguar të kualifikimit ose licencimit), t’ia paguajë shumën e përgjithshme prej 382.68 euro, me kamatë ligjore prej 8% në nivel vjetor, nga dita e parashtrimit të padisë me datë 17.09.2021 e deri në pagesën definitive, të gjitha këto në afat prej 7 ditësh pas plotfuqishmërisë të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarimit të detyrueshëm.
- III. REFUZOHET e pa bazuar, pjesa tjetër e kërkesëpadisë së paditëses, përtej shumës së gjykuar sikur në pikën II. të dispozitivit të aktgjykimit deri në shumën e kërkuar prej 5,628.77 euro përkatësisht në shumën prej 5,246.09 euro, në emër të kompensimit të të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit.
- IV. Secila palë i bartë shpenzimet e veta të procedurës.

A r s y e t i m

Paditësja E.K. nga Prizreni, përmes të autorizuarës së saj, avokatura “Klinaku &” nga Prishtina, me avokatët e saj S.K. dhe A.K. që të dy nga Prishtina, ka paraqitur padi me dt. 17.09.2021 kundër të paditurës Komuna e Prizrenit, Drejtoria Komunale e Arsimit, Prizren, me

objekt të kontestit kompensim i të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit, vlera e kontestit 5,628.77 euro.

Në padi, paditësja ka theksuar se është e punësuar si mësimdhënëse pranë SHFMU “Xhevat Berisha” në Prizren, me titull Bachelor i pedagogjisë së përgjithshme muzikore. Pasi që paditësja është e kualifikuar me nivelin Fakultet, asaj i është e garantuar pagesa shtesë prej 27% në pagën bazë që nga data 18.04.2017 deri me dt. 22.01.2021 dhe 10% të pagës bazë nga data 22.01.2021 e tutje, sipas Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë. Tutje ka shtuar se paditësja realizon pagën bazë në shumën prej 421.00 euro, ndërsa pasi që e paditura nuk e ka përmbushur obligimin e lartcekur, ka kërkuar nga gjykata që të detyrohet e paditura në kompensimin e këtij detyrimi ndaj paditëses, me kamatë ligjore prej 8% në nivel vjetor deri në pagesën definitive dhe në kompensimin e shpenzimeve të procedurës.

Me parashtresën e datës 03.02.2023 i autorizuari i paditëses ka kërkuar që paditëses t'i njihet e drejta e kompensimit të pagës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit, në shumë prej 113.67 euro për çdo muaj në pagën bazë prej 421.00 euro, nga data 18.04.2017 deri më 31.12.2020 apo për 41 muaj dhe për çdo muaj nga data 01.01.2021 deri me dt. 02.02.2023 apo për 23 muaj shuma prej 42.1 euro për një muaj apo 10% të pagës bazë e në shumën e përgjithshme prej 5,628.77 euro.

E paditura, në përgjigjen në padi e ka kontestuar padinë dhe kërkesëpadinë e paditëses si të pa bazuar, duke kërkuar që gjykata të njëjtën ta refuzoj si të pabazuar. Ka theksuar se pretendimi i paditëses se i takon kompensimi për licencim është në kundërshtim me nenin 2 par. 1.1 të Kontratës Kolektive të Arsimit, sepse në atë dispozitë shkruan se përfitues të të gjitha beneficioneve që rrjedhin nga Kontrata Kolektive e Arsimit janë vetëm për anëtarët e Sindikatës së Arsimit – SBASHK-ut, ndërsa paditësja nuk ka paraqitur fakte se është anëtare e kësaj sindikate, nuk ka dëshmuar me anë të kartelës së anëtarësisë. Po ashtu ka theksuar se paditësja ka ushtruar padi në gjykatë për realizimin e të drejtave pa përfunduar procedura administrative, sepse nuk i ka vazhduar procedurat në Inspektoratin e Punës në Prizren, që do të thotë se paditësja nuk i ka shterur të gjitha mjetet juridike në procedurën administrative, ashtu që i janë drejtuar gjykatës në kundërshtim me nenin 124 par. 6.1. të Ligjit për Procedurën Administrative, dhe me këto veprime të paditurës i shkaktojnë shpenzime të mëdha, sepse obligohen të paguajnë edhe shpenzimet e procedurës gjyqësore. Sa i përket obligimit lidhur me përmbushjen e detyrimit, e paditura në përgjigjen në padi thekson se vet Komuna e Prizrenit nuk është nënshkruese e Kontratës Kolektive, përkatësisht Qeveria e Republikës së Kosovës është garantues i implementimeve të KKAK-së, andaj Komuna e Prizrenit nuk ka kod buxhetor për përmbushjen e obligimeve që burojnë nga KKAK-ja. E paditura ka kontestuar kërkesëpadinë duke u bazuar në nenin 87 të Ligjit të Punës, duke deklaruar se paditësja ka humbur të drejtën për realizimin e kërkesës, pasi që ka kaluar afati 3 vjeçar, ashtu që ka arritur parashkrimi i kërkesës së paditëses. Me të gjitha të cekurat si më lartë, e paditura ka kërkuar që kërkesëpadija e paditësit të refuzohet në tërësi si e pabazuar.

Gjykata pas shqyrtimit të padisë, precizimit të datës 03.02.2023, provave që gjenden në shkresat e lëndës, si dhe përgjigjes në padi të paraqitur nga ana e të paditurës, në kuptim të nenit 398 dhe 399 të LPK-së, gjeti se kërkesëpadija e paditëses është pjesërisht e bazuar, andaj pa shqyrtim të çështjes, e aprovoi pjesërisht kërkesëpadinë si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Ndërmjet palëve ndërgjyqëse nuk ishte kontestues fakti se paditësja E.K. është në marrëdhënie pune tek e paditura, si mësimdhënëse pranë SHFMU “Xhevat Berisha” në Prizren. Mirëpo, kontestuese ishte nëse paditëses i takon e drejta e kompensimit të të ardhurave nga marrëdhënia

e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit si dhe nëse kërkesa e paditëses për kompensimin e të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit është parashkuar.

Në këtë drejtim, gjykata përmes kontratës së punës nr. 135-2/2020 e datës 05.10.2020, vërtetoi faktin se kualifikimi i paditëses është Fakultet dhe se paditësja pranë të paditurës ka filluar punë me dt. 19.09.2020 deri me dt. 31.08.2021. Po ashtu, nga diploma nr. 1701 e datës 24.12.2018, lëshuar në emër të paditëses nga Universiteti i Prishtinës “Hasan Prishtina” Fakulteti i Arteve në Prishtinë u vërtetua fakti se paditësja studimet bachelor i ka përfunduar me dt. 24.12.2018.

Në vazhdim, bazuar në listën e pagave të lëshuar nga Buxheti i Republikës së Kosovës, vërtetohet se lartësia e pagës bazë të paditëses është në shumë prej 421.00 euro, ndërsa paditësja ka 0 vite të përvojës së punës dhe se kompensimi mbi bazën e kualifikimit ose licencimit paditëses nuk i është paguar asnjëherë.

Provat e lartcekura, gjykata i pranoi si provë materiale vendimtare, në kuptim të nenit 329 par. 1 të LPK-së, sipas së cilës dispozitë ligjore përcaktohet se “shkresa të cilën e ka hartuar në formën e caktuar organi shtetëror brenda kufijve të kompetencës së vet, si dhe shkresa të cilën në formë të tillë e ka hartuar ndërmarrja apo organizata tjetër në ushtrimin e autorizimeve publike që i janë besuar me ligj (dokumenti publik), provon saktësinë e asaj që konfirmohet apo caktohet në të”. Andaj, meqë këto dokumente, përkatësisht kontrata e punës, diploma dhe lista e pagave janë të pranueshme edhe për vetë palën e paditur, pasi që të njëjtat nuk janë kontestuar, gjykata ia fali besimin e plotë.

Gjykata gjen se në rastin në fjalë zbatohen dispozitat e Vendimit të Qeverisë së Republikës së Kosovës, me nr.01/33 të datës 29.08.2008. Kështu, në pikën 1. të këtij vendimi, përcaktohet që “nga 1 shtatori 2008 të gjithë mësimdhënësit, drejtorët (zëvendësdrejtorët) dhe bashkëpunëtorët profesional në shkollat e Republikës së Kosovës, do të kenë rritje të pagave të tyre në bazë të kriterëve të licencimit”. Ndërsa, në pikën 4. të vendimit në fjalë parashihet ngritja e pagës sipas shkallës apo nivelit të kualifikimit ose licencimit, në të cilën përcaktohet se “mësimdhënësit, drejtorët (zëvendësdrejtorët) dhe bashkëpunëtorët profesional, të pajisur: 1). Me diplomë të Shkollës Normale përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 10%; 2). Me diplomë të Shkollës së Lartë Pedagogjike përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 19%; 3). *Me diplomë universitare 3 dhe 4 vjet përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 27%* dhe 4). Me diplomë të ciklit të dytë dhe të tretë (Magjistraturë dhe Doktoraturë) përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 35%”. Pastaj, bazuar në mendimin juridik nr. 214/2023 të datës 09.10.2023, në pikën I. të tij përcaktohet që “për kërkesat e mësimdhënësve për kompensim mbi bazën e kualifikimit (licencimit), kompensimi bëhet sipas kushteve dhe kriterëve të përcaktuara me Vendimin e Qeverisë së Republikës së Kosovës, me nr.01/33, datë 29.08.2008”, vendim i cili ka qenë në fuqi deri më 06.02.2023.

Në rastin konkret, gjykata gjeti se e paditura ka për detyrim, që paditëses t’ia paguaj kompensimin mbi bazën e kualifikimit ose licencimit, konform detyrimeve që rrjedhin nga Vendimi i Qeverisë së Republikës së Kosovës, me nr.01/33, datë 29.08.2008, sipas shkallës apo nivelit të kualifikimit ose licencimit të përcaktuar në këtë vendim. Sipas pikës 4 nën pikës 3 të Vendimit nr.01/33 të datës 29.08.2008, paditësja përfiton ngritje prej 27% të pagës bazë, që në rastin konkret paditësja përfiton ngritje në pagën bazë, në emër të licencimit apo kualifikimit shumë prej 113.67 euro.

Mirëpo, duke marrë parasysh që kërkesa e paditëses është parashtruar lidhur me pagën bazë në lartësi prej 421.00 euro dhe se të njëjtës asnjëherë nuk i është paguar kompensimi mbi bazën e

kualifikimit apo licencimit, gjykata vendosi që paditëses i takon ngritje në pagën bazë, në emër të licencimit apo kualifikimit shumë prej 113.67 euro për çdo muaj, mbi pagën bazë në shumë prej 421.00 euro. Në këtë drejtim, gjykata vendosi si në pikën nën II. të dispozitivit të këtij aktgjykimi, duke e detyruar të paditurën që paditëses për çdo muaj t'ia paguaj shumë prej 113.67 euro, për periudhën kohore prej datës 19.09.2020 deri më datë 31.12.2020 apo për 3 muaj, e 11 ditë në shumë të përgjithshme 382.68 euro sipas llogaritjes ($3 \times 113.67 = 341.01$ si dhe periudha 11 ditë të muajit shtator 2020 (data 19-30) është 41.67 euro, sipas llogaritjes ($113.67/30 = 3.789 \times 11 \text{ ditë} = 41.67$), $341.01 + 41.67 = 382.68$ euro.

Gjykata vendosi sikurse në dispozitiv të këtij aktgjykimi duke aprovuar shumë përkatëse dhe duke llogaritur kamatën ligjore, bazuar në nenin 382 par. 1 dhe 2 të LMD-së, duke e llogaritur të njëjtën nga dita e parashtrimit të padisë më datë 17.09.2021, bazuar në Mendimin Juridik për Kamatën të Gjykatës Supreme të Kosovës nr. 265/2020 të datës 02.12.2020, pasi që në rastin konkret pala e paditur është vonuar në përmbushjen e obligimit ndaj palës paditëse.

Në anën tjetër, sa i përket pjesës refuzuese, gjykata e vlerësoi të bazuar pretendimin e palës së paditur lidhur me parashkrimin e kërkesës së palës paditëse. Kështu, sipas nenit 87 të LP-së shprehimisht theksohet që “të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej tri (3) vitesh, nga dita e paraqitjes së kërkesës”. Në këtë drejtim, paditësja padinë pranë kësaj gjykate e ka parashtruar më datë 17.09.2021, ndërsa kërkesa e saj ka qenë për kompensimin e të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit. Rrjedhimisht, duke vlerësuar afatin 3 vjeçar sipas nenit 87 të LP-së për parashkrimin e kërkesës në fjalë, gjykata erdhi në përfundim se paditëses iu ka parashkruar pjesa e kërkesës nga data 18.04.2017 deri më datë 16.09.2018.

Mirëpo në rastin konkret, gjykata vlerëson se kërkesa e paditëses për kompensimin e të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit, në pagën bazë prej 421.00 euro, përkatësisht në diferencën prej 113.67 euro, për periudhën kohore nga data 18.04.2017 deri më 19.09.2020, është e pabazuar. Në të vërtetë, nga provat e theksuara më lartë, përkatësisht nga kontrata e punës nr. 135-2/2020 e dt. 05.10.2020 rezulton se paditësja marrëdhënien e punës pranë të paditurës e ka filluar me dt. 19.09.2020, gjithashtu nga lista e pagave të dorëzuar me padi por edhe nga pohimet në padi, u vërtetua se paditësja E.K. deri në paraqitjen e padisë ka 0 vite përvojë pune, andaj gjykatës i rezultoi se para periudhës 19.09.2020 paditësja me të paditurën nuk kanë pasur raport kontraktual në mes vete, e në këtë drejtim e paditura nuk ka asnjë obligim ndaj paditëses para kësaj periudhe kohore.

Gjithashtu, gjykata gjen se kërkesa e paditëses për kompensimin e kualifikimit apo licencimit nga data 01.01.2021 deri më 02.02.2023, në nivel prej 10% në pagën bazë prej 421.00 euro apo 41.67 euro për çdo muaj, është e pabazuar. Kjo për faktin se një kërkesë e tillë nuk gjen mbështetje në dispozitat e lartcekura të Vendimit të Qeverisë së Republikës së Kosovës, me nr.01/33 të datës 29.08.2008 dhe mendimin juridik nr. 214/2023 të datës 09.10.2023. Më konkretisht, sipas llogaritjes së gjykatës, kërkesa e paditëses e cila është e pabazuar në prova dhe dispozita ligjore dhe e parashkruar, rezulton të jetë në shumë prej 5246.09 euro, bazuar në shumë e kërkuar nga pala paditëse dhe pjesës aprovuese sipas arsyeve të theksuara më lartë. Andaj, mbi këtë bazë gjykata aprovoi pjesërisht kërkesëpadinë e paditëses sikurse në pikën II. të dispozitivit të aktgjykimit, ndërsa pjesën tjetër e refuzoi të pabazuar sikurse në pikën nën III. të dispozitivit të aktgjykimit.

Gjykata me rastin e vendosjes jashtë seancës gjyqësore, është bazuar në nenin 398 të LPK-së, e cila dispozitë përcakton se “kur gjykata, pasi t'i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet

palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritator, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë”. Po ashtu, gjykata vendosi jashtë seancës gjyqësore edhe në kuptim të nenit 399 par. 1 të LPK-së, pasi që pjesa tjetër e kërkesëpadisë së paditëses është e pabazuar në dispozita ligjore. Në këtë drejtim, sipas nenit 399 par. 1 të LPK-së parashihet që “kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadisë, atëherë ajo do të jep vendimin meritator me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadia”.

Lidhur me kundërshtimet tjera të palës së paditur dhënë në përgjigje në padi, gjykata vlerësoi se të njëjtat nuk janë të bazuara në dispozita ligjore dhe nuk kanë mbështetje në ndonjë bazë faktike apo juridike, përpos kundërshtimit për parashkrim të cilën gjykata e vlerësoi të bazuar dhe e sqaroi më lartë. Rrjedhimisht, gjykata erdhi në përfundim se faktet nuk ishin kontestuese dhe nuk ekzistojnë pengesa për dhënien e vendimit meritator.

Vendimi mbi shpenzimet procedurale është marrë konform nenit 452 par. 2 të LPK-së, marrë parasysh suksesin e arritur, gjykata vendosi që secila palë të bartë vet shpenzimet e veta të procedurës.

Duke u bazuar në të dhënat e lartcekura, gjykata ka vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi në pajtim me nenin 398 e 399 të LPK-së.

GJYKATA THEMELORE NË PRIZREN
Departamenti i Përgjithshëm - Divizioni Civil
C.nr.1941/2021, datë 15.02.2024

Gjyqtarja,

Diora Bajrami

KËSHILLË JURIDIKE: Kundër këtij aktgjykimi palët kanë të drejtë ankese në afat prej shtatë (7) ditëve nga dita e pranimit të të njëjtit, pranë Gjykatës së Apelit në Prishtinë, nëpërmjet kësaj Gjykate Themelore.